

Bu, ilaxır çərşənbələr və Novruz bayramı axşamlarında tonqal üstündən hoppanma mərasimidir. Adətən, tonqal daha çox hər tərəfdən görünən bir yerdə yandırılır.

O, alovlandıqca ocağın şərəfinə nəğmələr, alqışlar deyilir, odun müqəddəsliyi tərənnüm edilir. Tonqalın ətrafın-

da müxtəlif oyunlarla əylənirlər. Böyükdən-kiciyə hamı yeddi dəfə tonqalın üstündən hoppanır. Alov səngiyəndə ağsaqqal babalar da, ağbirçək nənələr də odun üstündən atlayır, bələkdə olan körpəni tonqalın üstündən keçirirlər ki, çilədə qalmasın. İnəmə görə, bununla da ilin ağrı-acısı, uğursuzluğu oda düşüb yanır. Tonqalın üstündən hoppanarkən nəğmələr oxuyurlar:

Tonqalçatma

Ağırlığım-uğurluğum odlara,
Yazda mənle hoppanmayan yadlara.
Ağırlığım od olsun,
Odda yanan yad olsun.
Yaddan yad olar,
Qohumdan dad olar.
Qohum qohumdur
Yamanı da canımdır.
Aydan arı camalım,
Sudan duru camalım.
Alovdan atlanmaq gerek,
Cəfaya qatlanmaq gerek.
Oddan aman olmaz
Yaddan qanan olmaz.

Dədəm gəlsin, saz gəlsin,
Oylağımıza yaz gəlsin.
Qoşqu deyib heyləsin,
Bahar sözü söyləsin.
Bahara avaz gerek,
Avaza yaz gerek.
Taxılsın saza novruzgülü,
Kəsilsin yamanın dili.
Anlamazı dedəm andırsın,
Doğru yolu qandırısın,
Ağ saqqalım işıqdır,
Bahara yaraşıqdır.
Ağırlığım-uğurluğum odlara,
Yazda mənle hoppanmayan yadlara.